

Iñaki Rafael,
Ibon Etxegarai
eta Iker Amorrortu

L.H. 2. zikloa
"Nor naiz ni?"

NOR NAIZ NI?

Teikitatik jolasten nuen nire neba- arrebekin.
Gure aita oso orain urundu zen gutaz. Arduan nire
ama izan zen familia guztia aurrera ateraz zuen.
Gu oihana batean bizi ginen, oso handia zen, kuma,
belar beterik. Bero asko egiten zuen.

Aiharen ordian laku eder bat zegoen, han zirenak
bizi ziren. Arbola erraldoiak, itusiak eta politak
zuden. Gu arbola erraldoi eta polit baten bizi ginen.

Guk ez genuen behar dirurik bizitzeko, han bagenuen
denetarikoa, itea nahiko handia, ura, janaria:.....

Aihana animaliaz beterik zegoen: jirafak, defanteak,
timinoak, rinorzerontak, zebrak, hipopotamoak, ostruka,
lehoia eta tigrea. Bizimodu batetsua zen hura, batzue-
tan aspergarria. Noizbehinka
gure aita etortzen zen gurekin
eguna pasatzera.

Jendea Tontzen zera autobusean ohana eta aihaneko animaliak ikustera baina ez ziren autobusetik jaisten ariskutsua zelako.

Handiagoak gimean amari laguntzen gemien bere lanean eta apurka - apurka ikasten joan ginen.

Ni Txikitatik nintzen ehistari amorratua. Pizka bat handiagoak nintzenean zebra, muak eta obar harri-patzen nituen. Eta pizkanaka - pizkanaka indartsua eta arina egim nintzen, aihaneko ehizlaririk handiena, animalirik errespetatuen.

Oihaneko eregea bihurtu nintzen: **LEHOIA**!!

Zker. A.
Iban. E.
Inaki. R.

Oihane Iza
Uriarte, Unai
Martín Delgado
eta
Xabier
Lauzurika

L.H. 2. zikloa
"Denboraren makina"

Handitan filadelfia izango naiz.

. Animaliaiek gustukoena kontatu da.

. Handitan portuak izan
nahi nuke.

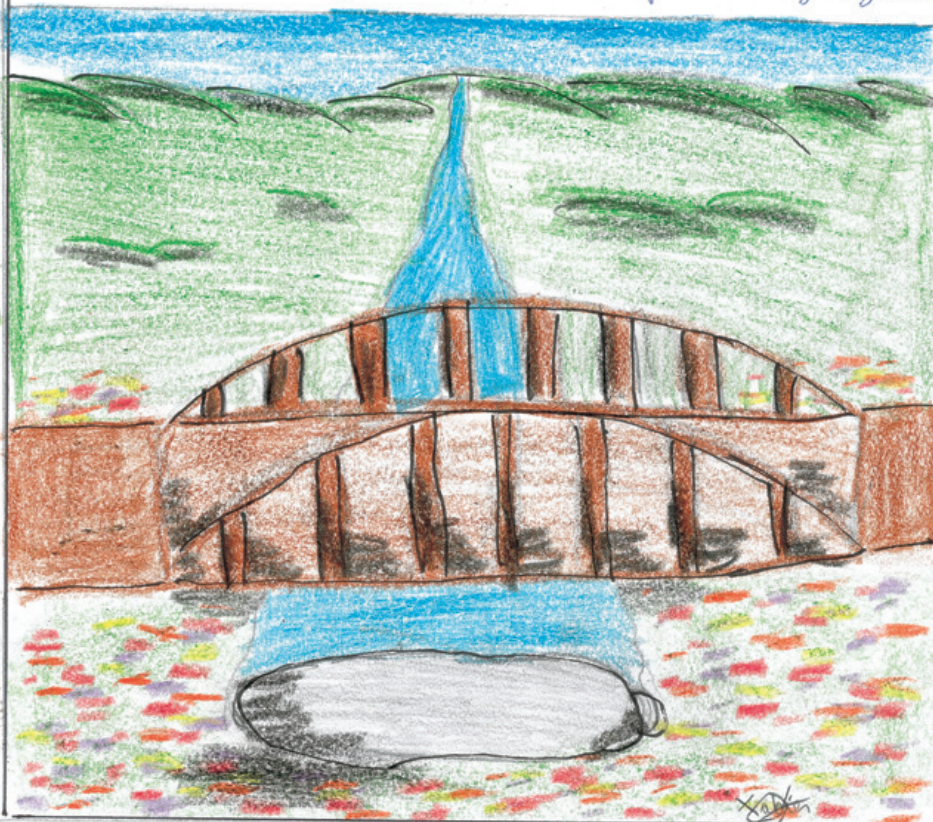
Denboraren makina

Bazen behin Jose izeneko zientzialari gazte bat. Tiki talik gustatu zaiena gauzak asmatzea. Horregatik da orain zientzialaria. Gizon oso boerria zen, egun guztia laborategian ematen du eta. Egun batean, telefonoz deitu zion herriko alkateak eta esan zion arazo larri bat zekela: urik gabe galdituko direla herrikoak laster eta ez zekiela zer egin. Horregatik alkateak eskatu zion laguntzeko eta zer edo zer asmatzeko. Josek esan zion aurkituko zuela uraren arazoa. Orduan Jose hasi zen pentsatzen zer egin eta denboraren makina asmatzea erabaki zuen. Hiru egun eta hiru gau egon zen lanean. Aurratsalde batean Jose lo pixkat agitera joan zen eta batartean haur batzuk sartu ziren laborategira. Hauren zaratekin, Jose esnatu eta uneengana joan zen. Uneak denboraren makinean sartu ziren eskutatuzko. Josek makinarean atak zabandu eta uneak ikusi zituen. Uneak makinaren bototekin jolasten hasi ziren eta denboran atzera egin zuten.

Herriko errekaen ondoan zenden eta harri handi
batak erreka tapatzen zuen. Jose konturatu zen
arazoa konpondu behar zutela uren garaira jauleko.
Umeak eta Jose harria mugitzen ahalegindu ziren baina
egin izan zuten. Gero baserri bateko idi batekin
saiatu ziren eta eriaz egin zuten.

Azkenean haurak eta Jose uren garaira itzuli
ziren eta herrikoak txalokatu egin zuten. Mundu
osoan zabaldu zen berria eta Josek diru asko irabazi
zuen. Umeak egun horretatik oso fomalak izan ziren.

Ana Macarulla Uriarte

L.H. 2. zikloa

"Etxe misteriotxua"

Etxe Misteriotxua

Mister Misteri herriko detektibea da, herria Tranfield ditzuten da eta jende asko tizi da.
Zapatu batean Mister Misteri eta bere laguntzailea, Maria boso handi batera joan ziren. Baxoan, luxuzko etxe bat zegoen eta lorategiko herriak burdinuzkoak ziren.

Etxea, oso zaharra zen.
Mister Misterik lehoi batera begiratu zuen eta zerbait mugitzen zela ikusi zuen. Bere laguntzaileak konortea galdu zuen begiak lorategira begira zituen eta Mister Misterik ere, lorategian zegoen eskeletoa ikusi zuen.

Herria bueltatu zirenean alkateari esan zioten hori gortia.
-Eskeleto bat zegoen eta zerbait mugitzen zen!!- Esaten zuen Mariak.

-Hori gezurra da!- errepikatzen zuen alkateak - Sinesteko

mustrak karri: eskeltoaren hezur bat, barpiroarean letagin bat eta gizon-otoaren uler. - Orduan Mister Misteri eta Maria laguntzailea barora bueltatu ziren.

Lorategi itxurira sartu zirenean, eskeltoaren hezur bat hartu zuten. Atea zabaldu zutenean bi koridore ikusi zituzten. Eskerretatik joan ziren leik batera eta konturatu gabe baratu ziren. Mister Misterik itzal bat ikusi zuen. Oss anarora zen. Bat-batean gizon-oto bat agertu zen. Mister Misteri, heldurroz, dardarka korrika hasi zen, gizon-otoa beraren atzean zegoen! Mister Misteri tranpa batean jauzi zen. Gizon-otoa tranpatik sartzen ez zenez; joan gaitu zen. Mister Misterik gizon-otoari jauzitate uler bat hartu zuen. Esku zuria bat berari hartu zion. Eskeloto bat zegoen eta! Ostikada batez eskeltoa apurtu zen.

Kartzelan zegoen. Kartzelan tranpila bat zegoen eta hortik sartu zen. Dena os ilun zegoen eta linterna hanturatu zen, linternarekin hildu batera apuntatu zuen, erdi irekita zegoen. Hurbildu zen eta hilduaren banpisa bat aurkitu zuen. Letagin bat apuntatu zion eta banpisa esnatu zen.

Detektiloan zegoen jausti zuen eta esperantza guztia galduta zegoen... Maria heldu zen eta linternarekin apuntatu zion banpisaari. Horrela banpisa hil egin zen.

Eskezik asko Maria! - aurkitu zuen - Non aiton zara?
 zer aiton zara zuten? - galdetu zion.
 - Gauza beldurgarriak, mamu pila bat ikusi ditut, mamia batek atakatu nau eta eskelatu batek ia hiltzen nau! - esan zuen. Arkenean hortik urten eta beraien herria bueltatu

ziren. Alkateari 3 mustrak erakutsi zigkien eta onatu
 quen. Mustrak musean jarri zituzten eta Mister Misteri eta
 Marianen izenean jarri zituzten. Oso pozik egon ziren
 baina... gaur heldu zenean ministro guztiak
 Mister Misteri hiltzeko asmoz etorri ziren. Herriko jende
 guztia oihukatzen hasi zen.

Polizia, jenerala, gerrako soldadurak, alkatea eta
 jende guztia etorri zen. Minutu bat pasatuta jende
 guztia konturatu zen beraien arte baina ariskutsuagoak
 zirela.

Ondorioz monstroak joan ziren eguzkia iten zelako.

Inoiz ez ziren bueltatu ...
 Mister Misterik eta Mariak misterio asko argitu zituzten.
 Baina ministroena ez zuten argitu.

Gorka Olaeta

L.H. 2. zikloa

"Mairaren gabonak"

MAIRAREN GABONAK

Bazen lehim Maira izeneko » meskatila bat. Bere amonazekim bizi zen usutiko mendi bateko etxe txiki batean. Oro zoroentzu bizi ziren animalia antean eta iluntzen zuenean leheko suaren ondoan jerastran zen amonaren istoriak entzuten. Mairari gehien gustatzen zitzaizkion istoriak gabonei buruzkoak ziren. Mairaren begi beltze handiak zabal-zabalik begiratzen zirela amonari gauza zoroak haidi entzuterakoan.

Amona petrak zera kontatzen zion Mairari: Amona txikiarekin familia handi bat onatzen zutela eta orain euren etxea zegoen mendian beste zortzi etxe inguru ere bazudela. Denak » ondoan jerastran zirela eta abitasunez gabon jak askatzen zituzten.

Amona petra eta maira ohoratzen zirenean Mairak lefi amets lea egiten zuen: "Gabonetan euren etxea jondez betetzen zela eta amonak istorietan kontatutako gauzak lezala haiek gertatzea" Goiz batean, Maira o. l. o. jaten ematen zegoela kontatiki gora jendea zetonela ikusi zuen eta lezala amonari abiatzeru joan zen. Onduan amona Petrak albiste zoroak ematen zion

Gildasi, - Autengo gabonah bere istoriam
 kontatutakak bezalakak izango zirela esan zion,
 landatik zetozen horiek Masaren lehengusu-
 - lehengusimahi eta izeko-ozabak zirela eta
 gimesa batek bertan biezzen gusatuko zirela
 esan zion.

Horiek Masaren ametsa bete zen eta
 ordutik ez ziren gehiago bi'aki bakasirik egon.

GONKA OLARTE 4. MAILA.